

ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๒๖๕๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวข้างต้น

เนื่องจากในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. คณะกรรมการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ และในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๗/๒๕๕๘ วันศุกร์ที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตนั้น

จึงส่งข้อสังเกตดังกล่าวมาตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐๒ วรรคสอง

ขอแสดงความนับถือ

(นายไพโรจน์ โพธิ์ไสย)

รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักการประชุม

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๔๗ - ๘

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๔๘

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ.

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

๑. กฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจถูกออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาในทางธุรกิจ โดยกำหนดให้สามารถใช้ทรัพย์สินประเภทต่าง ๆ ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจมาเป็นหลักประกันได้ โดยไม่ต้องส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้รับหลักประกัน ซึ่งผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย รวดเร็ว และสอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวระบบทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจจึงเป็นการจัดแจ้งข้อมูลทางทะเบียนตามที่นายทะเบียนได้รับแจ้ง โดยนายทะเบียนไม่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตรวจสอบและรับรองความถูกต้องแท้จริงของข้อมูลที่จดทะเบียนดังกล่าว โดยมาตรา ๑๖ ของร่างพระราชบัญญัตินี้บัญญัติว่า “ให้เจ้าพนักงานทะเบียนรับจดทะเบียน แก่ไชรายการจดทะเบียน หรือยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจตามข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนตามหมวดนี้...” การจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้จึงแตกต่างจากการจดทะเบียนตามความหมายทั่วไป ดังนั้น สมควรที่จะกำชับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้รับทราบถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของพระราชบัญญัตินี้ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วถึงด้วย

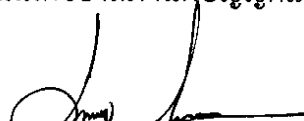
๒. การนำทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นหลักประกันทางธุรกิจนั้น จะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้ประกอบการในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน แต่เนื่องจากทรัพย์สินทางปัญญามีหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทก็มีมูลค่าทางเศรษฐกิจแตกต่างกัน จึงเป็นการยากที่จะประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญา ดังนั้น เพื่อให้การประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญามีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน และก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะแรกที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้แล้ว สมควรมอบหมายให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ กำหนดแนวทางการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาเบื้องต้นเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติให้แก่หน่วยงาน และองค์กรภาคเอกชน ในการประเมินมูลค่าทรัพย์สินทางปัญญาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓. พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดกระบวนการและกลไกในการนำทรัพย์สินมาเป็นหลักประกันอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับประเทศไทย และมีกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หลายประการ อาทิ การจัดตั้งสำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ การจัดทำระบบฐานข้อมูล การจัดเตรียมบุคลากร การเตรียมความพร้อมในเรื่องผู้บังคับหลักประกัน กระบวนการบังคับคดี เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินงาน ฯลฯ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ที่จะต้องสนับสนุนอัตรากำลัง และงบประมาณอย่างเพียงพอและรวดเร็วให้แก่กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ และกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม รวมทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้พระราชบัญญัตินี้ได้มีการบังคับใช้อย่างเป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

๔. พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงการคลังออกกฎหมายลำดับรองเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้หลายฉบับ ซึ่งถือเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ในการที่จะทำให้ผู้ประกอบการเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งดำเนินการเพื่อผลักดันให้มีกฎหมายลำดับรองออกบังคับใช้โดยเร็ว

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นายสุรตน์ หวังต่อลาม)

ผู้อำนวยการสำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ